

Arrest

nr. 187 296 van 22 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 21 mei 2017 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 16 mei 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. HAJJI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, werd op 26 januari 2006 onder een Ministerieel Besluit tot terugwijzing geplaatst voor een termijn van 10 jaar, dat haar betekend werd op 2 februari 2006, en in werking trad op 16 december 2011. Verzoekende partij werd naar Bosnië gerepatrieerd.

1.2. Verzoekende partij keerde terug naar België en heeft op 9 november 2012 een verklaring van wettelijke samenwoning ingediend, er werd een F-kaart ingediend op 10 juni 2014. De wettelijke samenwoning werd stopgezet op 28 april 2015 en op 11 oktober 2016 werd een beslissing genomen houdende het niet in aanmerking nemen van het verzoek tot gezinshereniging gelet op het Ministerieel Besluit.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 16 mei 2017 een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing. De motivering luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer/Mevrouw, die verklaart te heten(1):

naam: T(...)

voornaam: H(...)

geboortedatum: (...)1973 geboorteplaats: Zenica

nationaliteit: Bosnië en Herzegovina

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

2° de vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

Betrokkene kwam op 14.08.2012 het Schengengrondgebied binnen en keerde niet meer terug naar Bosnië.

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

Betrokkene werd op 22.12.1999 door de CR van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden wegens diefstal met braak. Betrokkene werd op 30.04.2001 door de CR van Mechelen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar wegens diefstal met braak. Betrokkene werd op 17.10.2001 door de CR van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden wegens diefstal met braak. Betrokkene werd op 29.01.2002 door de CR van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden wegens diefstal. Betrokkene werd op 18.05.2002 door de CR van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar wegens diefstal met geweld. Betrokkene werd op 02.03.2004 door de CR van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar wegens diefstal. Betrokkene werd op 29.03.2004 door de CR van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden wegens diefstal met geweld. Betrokkene werd op 05.05.2004 door de CR van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden wegens diefstal met braak. Betrokkene werd op 07.09.2005 door de CR Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar wegens diefstal met braak. Betrokkene werd op 02.12.2005 door de CR van Leuven veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden wegens diefstal met braak.

11° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken.

Betrokkene maakt het voorwerp uit van een Ministerieel Besluit van terugwijzing van 26.01.2006, betekend op 02.02.2006, waarbij betrokkene de toegang tot het Rijk verboden wordt voor een periode van tien jaar, wegens ernstige schending van de openbare orde. Dit MB is in werking getreden op 16.12.2011, na de vrijlating van betrokkene uit de gevangenis.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde
Betrokkene werd op 22.12.1999 door de CR van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden wegens diefstal met braak. Betrokkene werd op 30.04.2001 door de CR van Mechelen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar wegens diefstal met braak. Betrokkene werd op 17.10.2001 door de CR van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden wegens diefstal met braak. Betrokkene werd op 29.01.2002 door de CR van Antwerpen veroordeeld tot een

gevangenisstraf van 18 maanden wegens diefstal. Betrokkene werd op 18.05.2002 door de CR van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar wegens diefstal met geweld. Betrokkene werd op 02.03.2004 door de CR van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar wegens diefstal. Betrokkene werd op 29.03.2004 door de CR van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden wegens diefstal met geweld. Betrokkene werd op 05.05.2004 door de CR van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden wegens diefstal met braak. Betrokkene werd op 07.09.2005 door de CR Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar wegens diefstal met braak. Betrokkene werd op 02.12.2005 door de CR van Leuven veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden wegens diefstal met braak.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden van het bevel om het grondgebied te verlaten:

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Wegens zware schendingen van de openbare orde maakt betrokkene het voorwerp uit van een Ministerieel Besluit van terugwijzing van 26.01.2006, betekend op 02.02.2006, waarbij betrokkene de toegang tot het Rijk verboden wordt voor een periode van tien jaar, wegens ernstige schending van de openbare orde. Dit MB is in werking getreden op 16.12.2011, na de vrijlating van betrokkene uit de gevangenis.

Betrokkene werd in januari 2012 gerepatriëerd naar Bosnië en kwam ondanks het nog geldige Ministerieel Besluit op 14.08.2012 opnieuw het Schengengrondgebied binnen. Op 14.08.2012 deed betrokkene te Antwerpen een verklaring tot wettelijke samenwoning met een acht jaar oudere legaal in België verblijvende Litouwse onderdane (AG).

Na een aanvraag tot vestiging op grond van deze samenwoning werd op 10.06.2014 aan betrokkene verkeerdelijk een F kaart

afgegeven. Op 16.11.2016 werd dan ook aan betrokkene een beslissing tot niet inoverwegingname van de aanvraag tot vestiging betekend en werd de F kaart ingetrokken. Het feit dat betrokkene onderworpen is aan een Ministerieel Besluit tot Terugwijzing dat geschorst noch opgeheven werd en een verbod inhoudt om terug te keren op het grondgebied van het Rijk gedurende 10 jaar, verbiedt immers de aanwezigheid van betrokkene op het grondgebied en het bekomen van een verblijfstitel.

In dit geval werd het Ministerieel Besluit niet geschorst noch opgeheven, noch heeft betrokkene een aanvraag tot schorsing of opheffing van het Ministerieel Besluit ingediend conform artikel 46bis van de wet van 15.12.1980. Gelet op bovenstaande kon betrokkene geen aanvraag gezinshereniging indienen. Het beroep dat betrokkene bij de RVV indiende tegen deze beslissing heeft geen schorsende werking.

Op 28.04.2015 werd de wettelijke samenwoning met Mevr. G(...) stopgezet. Betrokkene diende nu op 01.02.2017 te Antwerpen opnieuw een aanvraag in tot wettelijke samenwoning met Mevr. G(...). Dit geeft hem immers niet automatisch recht op verblijf. Hoedanook kan dit feit niet worden weerhouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM. blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Betrokkene maakt het voorwerp uit van een Ministerieel Besluit van terugwijzing van 26.01.2006, betekend op 02.02.2006, waarbij betrokkene de toegang tot het Rijk verboden wordt voor een periode van tien jaar, wegens ernstige schending van de openbare orde. Dit MB is in werking getreden op 16.12.2011, na de vrijlating van betrokkene uit de gevangenis.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen

laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

*Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Bosnië.
In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, V(...) M., Attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
de Politiecommissaris van/de Korpschef van de politie van Antwerpen
en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Brugge
de betrokkene, T(...), H(...), op te sluiten in de lokalen van het centrum te Brugge vanaf 16.05.2017.”*

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van niet ontvankelijkheid op bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij het voorwerp uitmaakt van een Ministerieel Besluit tot terugwijzing voor een termijn van 10 jaar, dat haar betekend werd op 2 februari 2006, en in werking trad op 16 december 2011, na de vrijlating van de verzoekende partij uit de gevangenis, waardoor het haar verboden is om op het Belgisch grondgebied te verblijven.

In overeenstemming met de stukken van het administratief dossier maakt de verzoekende partij het voorwerp uit van een Ministerieel Besluit tot terugwijzing voor een termijn van 10 jaar, dat haar betekend werd op 2 februari 2006, en in werking trad op 16 december 2011.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat het Ministerieel Besluit tot terugwijzing is opgeheven of geschorst.

Op heden is het aan de verzoekende partij bijgevolg verboden om zich minstens tot 16 december 2021 op het Schengengrondgebied te bevinden. Verzoekende partij betwist dit niet ter terechtzitting.

Aan de verzoekende partij gevraagd wat zij te zeggen heeft op de exceptie van de verwerende partij stelt zij ter terechtzitting dat de situatie thans helemaal anders is; verzoekende partij is een ander persoon geworden, heeft vast werk, een relatie, geen problemen met criminaliteit; zij heeft een nieuw leven opgebouwd.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij sedert de inwerkingtreding van het Ministerieel Besluit geen aanvraag tot opheffing of opschorting van dit voornoemd Ministerieel Besluit tot terugwijzing heeft ingediend. Dit wordt niet betwist door de raadsvrouw van verzoekende partij ter terechtzitting. De Raad dient dan ook samen met de verwerende partij vast te stellen dat de ingestelde vordering onontvankelijk is.

Gelet op het bovenstaande dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij het wettelijk vereiste belang ontbeert bij huidige vordering. De verwerende partij mag, ingeval van een eventuele schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten, immers niets anders dan opnieuw - na te hebben vastgesteld dat de verzoekende partij nog steeds in het Rijk verblijft en onder een Ministerieel Besluit tot terugwijzing staat, dat niet werd opgeheven of opgeschort - enerzijds vast te stellen dat het de verzoekende partij voor de duur van het Ministerieel Besluit tot terugwijzing - *in casu* tot 16 december 2021 - verboden is in het Rijk te verblijven, en anderzijds opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren op grond van artikel 7, eerste lid, 11° van de Vreemdelingenwet.

De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden verwijderingsmaatregel kan er niet toe leiden dat de verzoekende partij zich op het grondgebied van het Rijk bevindt terwijl zulks haar door het bevoegde bestuur middels een Ministerieel Besluit tot terugwijzing uitdrukkelijk is verboden. De verzoekende partij dient zich derhalve eerst terug naar haar herkomstland te begeven om aldaar het obstakel dat haar verhindert op het Belgisch grondgebied te verblijven te laten opheffen of opschorten. Het betoog dat zij volhardt in haar middelen en in het bijzonder in artikel 8 van het EVRM, kan geen afbreuk doen aan het voormelde.

De ingestelde vordering is dan ook onontvankelijk voor zover ze gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten. De in de nota opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van de vordering, is dan ook in de aangeduide mate gegrond.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

M.-C. GOETHALS